

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ ความรุนแรงในครอบครัว กรณีการประทุษร้ายทางร่างกาย และทางเพศต่อเด็กในสังคมไทย ” มีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อศึกษาสาเหตุปัญหาความรุนแรงในครอบครัวไทย (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรุนแรงในครอบครัวไทย ทั้งการประทุษร้ายทางร่างกายและทางเพศต่อเด็ก ที่เกิดขึ้นในชนบท และเมืองว่า มีรายละเอียดที่กลไกหนึ่ง หรือแตกต่างกันหรือไม่ เพียงใด (3) เพื่อนำเสนอประเด็นปัญหาความรุนแรงในครอบครัวไทย และประเมินคำอธิบายในทฤษฎีตะวันตก เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ และเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยการทำกรเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรตัวอย่างที่เป็นประชาชนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร 50 คน จังหวัดเชียงใหม่ 49 คน และจังหวัดหนองคาย 50 คน รวม 149 คน ซึ่งใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยการคำนวณด้วยค่าร้อยละ และการสัมภาษณ์เหยื่อที่ถูกกระทำ ความรุนแรง 4 คน และผู้กระทำความรุนแรง 5 คน โดยได้ผลการศึกษาดังนี้ ข้อมูลของประชากรทั่วไปส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.5 เป็นเพศหญิง 25.5 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 21-30 ปี และระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 48.3 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 32.9 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60.5 เป็นบ้านลักษณะครอบครัวเดี่ยว ส่วนด้านความคิดเห็นแบ่งได้ดังนี้ ที่ว่าปัญหาความรุนแรงทางเพศในสังคมไทย ร้อยละ 75.8 มีความเป็นเห็นด้วยว่า ปัญหาความรุนแรงเป็นเรื่องภายในครอบครัว นอกจากนี้ด้านความหมาย ถือว่าเป็น การทะเลาะวิวาท การทำร้ายร่างกาย การมีปากเสียง ความคิดเห็นไม่ตรงกัน การหย่าร้าง การวางอำนาจ โดยบุคคลใด บุคคลหนึ่งในครอบครัว ร้อยละ 90.6 ไม่เคยถูกประทุษร้ายภายในครอบครัว ร้อยละ 71.8 มองว่าถูกเป็นสิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ของพ่อแม่ ร้อยละ 77.9 ถือว่า เป็นเรื่องแล้วแต่กรรมที่ถูกจะต้องยอมให้ พ่อหรือแม่ทำอะไรก็ได้ตามอำเภอใจ ร้อยละ 24.6 คิดว่าหน้าที่ของพ่อแม่ที่มีต่อบุตร คือ การอบรมเลี้ยงดู ร้อยละ 28.7 ถูกต้องมีหน้าที่ เคารพเชื่อฟัง ร้อยละ 80.2 เป็นการใช่ ที่การเลี้ยงดูของพ่อแม่ได้รับการเรียนรู้ จากปู่ย่า / ตายาย / ญาติพี่น้อง / เพื่อนบ้าน ร้อยละ 98.0 เมื่อมีการพูดอธิบายของลูกให้พ่อแม่ฟังแล้วไม่ใช้ จะทำให้เกิดปัญหาหรือร้อยละ 61.8 ลูกไม่ใช้จะเป็นหนี้ พ่อแม่ จึงต้องยอมพ่อแม่ทุกอย่าง ร้อยละ 26.8 เป็น พฤติกรรมของการกระทำที่ไม่ชอบมากที่สุด คือ การใช้บุหรี่ปริตตามร่างกาย ร้อยละ 41.0 พฤติกรรมที่เป็น การประทุษร้ายร่างกาย คือ ดึงเงินถือคอกอกจับ ๆ ร้อยละ 35.0 พฤติกรรมที่เป็น การประทุษร้ายจิตใจคือ การบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ ร้อยละ 39.5 พฤติกรรมที่เป็น การประทุษร้ายทางเพศ คือ การข่มขืน ร้อยละ 99.0 พฤติกรรมการประทุษร้ายทางเพศนั้นถือว่ามีความผิด ร้อยละ 55.0 มีวิธีการแก้ไขกับครอบครัวที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ คือ แจ้งตำรวจจับ ร้อยละ 24.4 คนที่มีพฤติกรรมชอบความรุนแรงเกิดจากสาเหตุ ไม่ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ร้อยละ 66.9 การประทุษร้ายของพ่อแม่ต่อลูกไม่ใช้เป็นการแสดงความรัก เพราะพ่อแม่ต้องการให้ลูกเป็นคนดี ร้อยละ 91.9 รัฐควรยื่นมือเข้าไปในกรณีนี้ ร้อยละ 34.2 รัฐควรเข้ามา มีบทบาทในด้านการออกกฎหมายให้ครอบครัวคุ้มครอง ร้อยละ 95.3 กฎหมายที่มีอยู่ปัจจุบันมิใช่ไม่เพียงพอ ในกรณีการเปรียบเทียบความคิดเห็นในเรื่องความรุนแรงในครอบครัวของครอบครัว ในเขตกรุงเทพมหานคร

จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดหนองคาย มีประเด็นดังนี้ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวว่าเป็นเรื่องในครอบครัว ประชากรส่วนใหญ่ ร้อยละ 87.8 คือ จังหวัดเชียงใหม่ ด้านถูกเป็นกรรมสิทธิ์ของพ่อแม่ ร้อยละ 82.0 เป็นจังหวัดหนองคาย ด้านการยอมให้พ่อหรือแม่ทำอะไรได้ตามความพอใจของพ่อและแม่ ร้อยละ 81.6 คิดว่า แยกแต่กรณี เป็นจังหวัดเชียงใหม่ ด้านที่ว่าใช่ พ่อแม่มีบุญคุณกับลูก ถูกจึงยอม ทำทุกอย่าง ร้อยละ 66.0 มีความเห็นว่าไม่ใช่ เป็นจังหวัดหนองคาย ด้านการพูดอธิบายของลูกต่อพ่อแม่ เมื่อเกิดความไม่เข้าใจกันในครอบครัว ร้อยละ 98.0 ควรอธิบาย ถึงสาเหตุความไม่เข้าใจ คือ เขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดหนองคาย ในด้านของการประทุษร้ายเพศเป็นเรื่องที่ผิด ร้อยละ 100.0 เป็นเขต กรุงเทพมหานคร และจังหวัดหนองคาย ด้านการประทุษร้ายของพ่อแม่ต่อลูกเป็นการแสดงความรัก เพราะพ่อแม่ต้องการให้ลูกเป็นคนดี ร้อยละ 74.0 มีความเห็นว่าไม่ใช่ ด้านรัฐควรมีบทบาท ในกรณีเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 96.0 คือจังหวัดหนองคาย และท้ายที่สุดคือ ด้านกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 96.0 เป็นจังหวัดหนองคายและ กรุงเทพฯ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกระทำ 4 กรณี ผลการศึกษา คือ เพื่อยุติทั้งหมดเป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 13-16 ปี การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา 3 คน ระดับมัธยมศึกษา 1 คน ภูมิลำเนาเป็นชาวกรุงเทพมหานคร 1 คน เป็นชาวหนองคาย 3 คน อาศัยร่วมกับบิดา-มารดา 3 คน และบิดา-มารดาแยกกันอยู่ 1 คน เด็กจะมีความผูกพันกับครอบครัว ไม่ว่าจะ เป็นแบบปกติหรือมีการด่าว่ากัน รุนแรงต่อกัน เด็กจะรู้สึกรักและชินกับสภาพครอบครัวที่ตัวเองอาศัยอยู่ ยกเว้นเด็กโตจะมองอีกแบบหนึ่ง เหตุการณ์ข่มขืนที่เกิดในครอบครัว ทั้งในเมืองและชนบทจะไม่ต่างกันทางด้านความคิด

ในด้านของผู้กระทำความรุนแรง คือ กลุ่มที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ให้จำคุกโดยเป็นผู้ชายทั้งหมด อายุระหว่าง 60-70 ปี 4 คน และ 46 ปี 1 คน ซึ่งมีนักโทษกลุ่มนี้ 1 คน ปฏิเสธว่าไม่ได้ทำผิด บางคนจะอ้างว่าคนเมาเหล้า บางคนอ้างเพราะโกรธภรรยา บางคนอ้างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับภรรยาไม่ดี และโทษถึงแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ พ่อแม่มีความเข้าใจในบทบาทของตนเอง อบรมสั่งสอนลูก ถูกที่อยู่ในครอบครัว ควรรับบทบาทหน้าที่ของความเป็นลูก รัฐควรส่งเสริมความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บัญญัติกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิของเด็กและสตรี และมีบทบังคับการลงโทษที่ชัดเจน กำหนดบทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน สังคมทุกฝ่ายควรมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ